

brugsejendomme og reglerne for indbetaling til danske pensionsselskaber?»

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er glad for, at udenrigsministeren afslutningsvis sagde, at det politiske skal bestemmes af de folkevalgte, for så har vi ligesom fået afrundet spørgsmål 11. Vi er mere eller mindre enige.

Så vil jeg gerne høre: Hvad vil udenrigsministeren gøre for at sikre den helt fornuftige praksis, at det selvfølgelig er politikere, der skal træffe politiske afgørelser?

En anden sag, som vi ikke har nævnt i det foregående spørgsmål, er jo Växholmsagen fra Sverige, hvor vi forventer dom fra EF-Domstolen, som kan være en bombe under hele den nordiske aftalemodel.

I sag på sag på sag ser vi altså, at der går direkte ind i den model, i den politiske model, som vi som politikere har valgt for vores lande. Og det er altså dybt problematisk. Fra landbrugsområdet til arbejdsmarkedsområdet til retspolitiske områder og nu også spilleområdet – i dag er der jo kommet meddelelse om, at Danmark også skal ændre sit tipsmonopol osv. – træffes der flere og flere politiske afgørelser.

Der vil jeg gerne høre: Hvad agter udenrigsministeren at foretage sig for at indskærpe over for EF-Domstolen, at det vil vi simpelt hen ikke finde os i?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det vil jo altid være en vurdering, som man foretager sammen med Rådets juridiske tjeneste. Det er man jo i gang med f.eks. fra Justitsministeriets side – det er miljødommen, jeg taler om her – og der ser man på: Er det her rimeligt, er det her rigtigt? Og så kommer man med en fælles linje fra Ministerrådet.

Kl. 15.25

Det fik hr. Morten Messerschmidt også svar på den 14. marts. Nu skal jeg så gentage – for hr. Morten Messerschmidt har jo en stor evne til at kalde os alle sammen ned på sager, der interesserer hr. Morten Messerschmidt.

Der svarer justitsministeren:

»... såfremt EU ønsker fælles regler om bl.a.« – bemærk ordet bl.a. – »strafferetlige sanktioner, må sådanne regler vedtages inden for rammerne af det mellemstatslige samarbejde om strafferetlige og politimæssige spørgsmål. Danmark vil med andre ord stemme nej i Rådet, hvis strafferetlige bestemmelser i et forslag fra Kommissio-

nen går ud over rammerne for det overstatslige samarbejde i EF-traktaten.«

Det vil sige, at vi, når sagerne kommer op i Rådet, vil holde øje med, om dette er rimeligt eller ikke rimeligt, og om Domstolen er gået længere, end vi mener Domstolen kan. Der sagde jeg også før, at Danmark i denne sag – det er miljødommen, jeg taler om her – argumenterer for en snæver fortolkning, og der kommer Danmark ikke til at stå alene i den sammenhæng; 18 medlemslande foruden Danmark har nemlig interveneret i sagen til støtte for Rådet.

Det vil sige, at vi simpelt hen politisk set kan tage sagerne op i Rådet og arbejde med dem, og det er jo det, justitsministeren har gjort i f.eks. miljøstraffedommen.

Morten Messerschmidt (DF):

Det ændrer jo ikke på, at hele styrkeforholdet i EU er skævt, hele den struktur, som EU bygger på, er syg, for EF-Domstolen træffer afgørelser, som det egentlig burde være den danske udenrigsminister og hans kollegaer, der traf afgørelse om.

Når f.eks. Domstolen ændrer på traktatbalancen, sådan at man kan flytte det strafferetlige område over i det overstatslige, så man kan presse landene til at stemme andre lande ned, kan det jo godt være, udenrigsministeren siger: Jo, jo, men det vil vi stemme nej til. Men det er jo alligevel en ændring af traktaten, og så er det sådan set fuldstændig ligegyldigt, om den danske regering siger ja eller nej til de konkrete lovgivningsinitiativer fra Kommissionen, det, den danske regering skulle have sagt nej til, var, at EF-Domstolen kan ændre traktaten, for det er altså politikere, som skal ændre på traktaterne.

Derfor efterlyser jeg, at udenrigsministeren siger noget i retning af, at nu vil man gå ned og få ændret på Domstolens statut, sådan at man sikrer, at Domstolen kun træffer juridiske afgørelser og ikke de her politiske afgørelser, som vi jo har i hobetal.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Dem har vi ikke i hobetal. Som jeg sagde indledningsvis, er langt, langt de fleste domme spørgsmål om lov og ret i forhold til de ting, der er bestemt og vedtaget på fællesskabsplan, at alle landene også respekterer det og borgerne får de rettigheder, som politikerne præcis har vedtaget og tiltænkt borgerne, så det enkelte medlemsland ikke kan lade være med at følge de rettig-